

הוא עלה על עץ גבוה. הוא ניצל ממוות.
עכשיו — הוא ממתין להצלה שניה

חיבצנו הצלה

עץ ום דבר בתולדות-חיינו של החתול המסתורי, השחמתי בצבעי שחור-לבן, לא רמו על כך שהוא עתיד להפוך לגיבורה של דראמה מווריה.

איש גם אינו יודע מיהו. יש אומרים שהוא חתול-בית שמאס בארנוני, התחיל לשוטט ברחובות תל-אביב וסופו שמצא את עצמו על צמרת-עץ, רעב, מפוחד, מבוהל. אחרים טוענים בוודאות כי זהו חתול-רחוב, מוזנח ממילא, וכי צמרתו של העץ הישן, הקירח, מתאימה לו כמו שמתאימה לחתול קערה גדושה של שמנת.

כך או כך, כיום הרביעי בצהריים גילו חיילים ברחוב דויד אלעזר בקרייה בתל-אביב חתול שמנמן על אחר מענפי עץ-האקציה, מיילל, נאחו בענפים הרלילים, רועד.

בתחילה התייחסו אליו כאל המתלה מוצלחת, מין תכלין פיקאנטי לשעות צבאיות משמימות.

למחרת בכוקר הביטו אל ראש העץ, אולי להגיד בוקר-טוב לשכנם החדש,

אולי מקווים לגלות כי הוא נעלם, חזר אל מקומו-הטיבעי. הוא היה שם. עדיין רועד. רעב יותר. מיילל בקול רם. חיילי יחידת-הרכב, השוכנת מול העץ, החליטו לעזור לחתול לרדת מהעץ, הגבוה מכפי מירותיו. יומיים נמשכו עבודות-החילוץ. החיילים טיפ-סו על גג בניין סמוך, ובעזרת מוט ארוך דחפו את החתול, קיוו שיקפוץ למטה. החתול טיפס למעלה.

אחר-כך קשרו לולאה כחבל, הטילו אותה אל הענף שעליו ישב החתול, מנסים לקרוע את הענף מהעץ. הם לא הצליחו.

אחר-כך השליכו אבנים לעבר החתול. הם חשבו שיהל ויקפוץ אל החצר. האבנים לא פגעו בו.

מה * איכפת לי?

ב יום הראשון בכוקר התקשרו עם אגודת צער-בעלי-חיים.

החתול האלמוני בבלוב צער-בעלי-חיים לא חבל, לא מים, לא קרשים, לא הרדמה

מכנייהאש סירבו ככל תוקף לשוב אל החתול. אהרון אשל, מפקד-התחנה, יש לי סולמות גבוהים. יכולתי להוריד את החתול, אבל למה שאתעסק בשטויות כאלה? זה לא החובה שלי? צער בעלי-חיים צריכים להתעסק עם זה, לא אני. אין להם ציוד מתאים? שיטפסו על העץ בלי ציוד. ובכלל, מה איכפת לי החתול הזה? מצידי שימות! יש לי לב רחום רק לכניי-אדם ולרכוש!

מטפס-צוקים הרני חתול או בראדס, אותו הדבר!

אהרון לבון, מנהל הסניף התל-אביבי, הגיע למקום.

לבון: "ראיתי את העץ ומייד הבנתי שרק מכנייהאש, בעזרת הציוד שלהם, יוכלו להציל את החתול."

התקשרתי עם תחנת-באזל. אחרי הפצרות רבות הם הסכימו לבוא. חיכינו שעתים. הם הגיעו למקום אחר, ראו שאין חתול וחזרו לתחנה. שוב התקשרתי איתם והתחננתי שיגיעו אלינו. שוב חיכינו המון זמן. הם באו, התיוון מים על החתול והסתלקו."

בריוק באותו הרגע חמק חתול-רחוב מבין השיחים הסמוכים. הכל סברו כי זהו החתול שלהם, שקפץ מהעץ וברח לו לדרכו.

למחרת ציפתה להם הפתעה. החתול יילל ורעד בראש העץ. כאילו דבר לא קרה. הסתבר שמי שנמלט מבין השיחים היה חתול אחר. שבו והזעיקו את אהרון, שהגיע בחברת הילדה פרידשטיין, נשיאת האגודה. אהרון התקשר עם מכנייהאש, וביקש שיביאו סולם גבוה, שבעזרתו ניתן יהיה לחלץ את החתול.

הילדה: "בכל העולם נהוג שמכנייהאש עוזרים לאגודות צער-בעלי-חיים. כאן המצב שונה. הם בדרך-כלל מסרבים לעזור לנו. משום כך אני פונה אליהם רק כשאוזלות כל האפשרויות האחרות."

לרחם * על עצמו

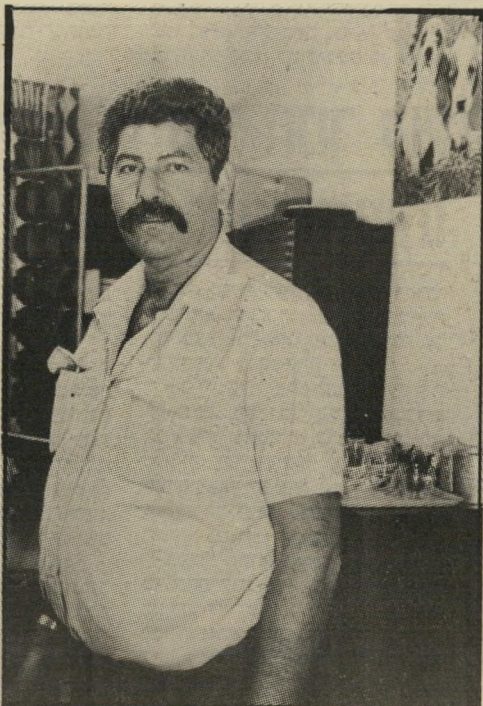
אחד הפרקים הקרובים של הסדרה כן, אדוני ראש-הממשלה! יספר על כלב של ילדה אנגלית קטנה, שנכנס לשדה-מוקשים. רק חיל-האוויר יכול לחלצו. עלות המיבץ: 150 אלף לירות שטרלינג.

ראש-הממשלה סבור שפעולת-החילוץ תתרום תרומה חיובית ליחסי-הציבור שלו. וכי מה אנושי יותר מהצירוף של ראש-ממשלה רחום, ילדה בוכיה וכלב שניצל מהתופת?

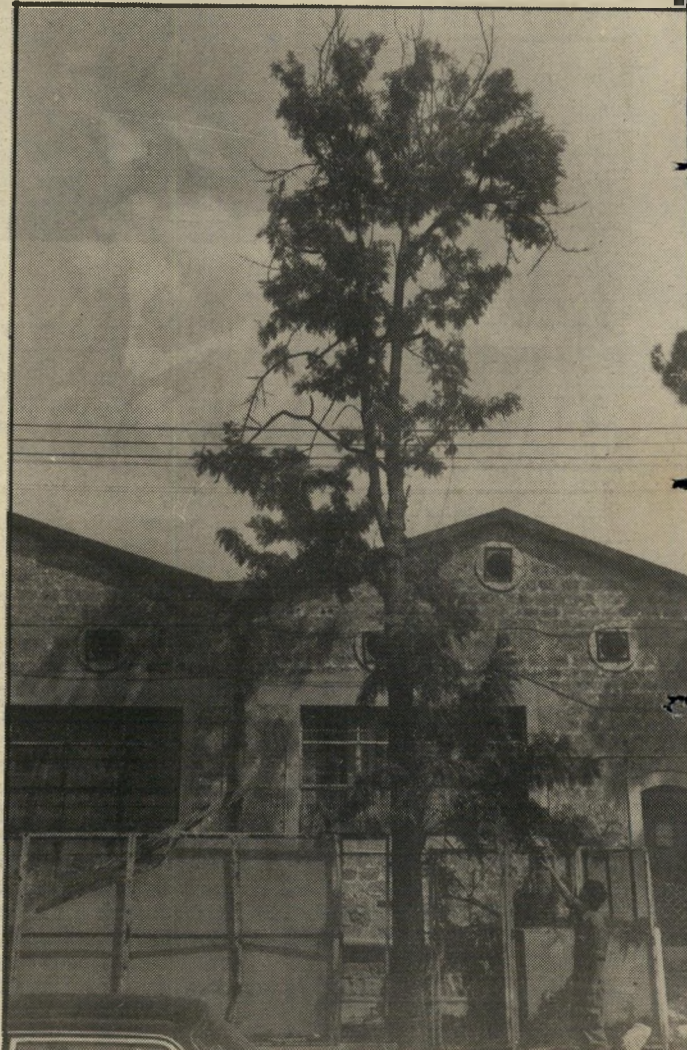
סר האמפרי חושב אחרת. הכל יבקרו אותך על שבייכות כל-יך הרבה כסף כדי להציל כלב עלוב, הוא אומר. לבסוף נמצא פיתרון פשרני: חיל-המשך (בעמוד 42)

חובבת-חיות פרידשטיין נצטרך להמית אותו!

מפקד-בבאים אשל, למה שאתעסק בשטויות?

העץ אנו ריחמתי עליו!